

SFS 2002:602

Utkom från trycket
den 24 juni 2002

Lag om ändring i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller påлага;

utfärdad den 13 juni 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller påлага

dels att 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det i bilagan till lagen skall föras in en ny rättsakt av följande lydelse.

1 §² Följande rättsakter skall gälla som svensk lag.

1. Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976, (ändrat genom direktiven 79/1071/EEG och 92/108/EEG) om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt och vissa punktskatter,

2. Kommissionens direktiv 77/794/EEG av den 4 november 1977 (ändrat genom direktiven 85/479/EEG och 86/489/EEG) med detaljerade bestämmelser för genomförande av vissa bestämmelser i direktivet 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt och vissa punktskatter, samt

3. Rådets direktiv 2001/44/EG av den 15 juni 2001 om ändring av direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt och vissa punktskatter.

Den svenska texten till rättsakt 1 enligt föregående stycke i dess lydelse före de ändringar som anges i rättsakt 3, rättsakt 2 i dess senaste lydelse samt rättsakt 3 finns som bilaga till denna lag.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2002.

¹ Prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU26, rskr. 2001/02:331.

² Senaste lydelse 1994:1554.

SFS 2002:602

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Ted Stahl
(Finansdepartementet)

RÅDETS DIREKTIV**av den 15 juni 2001****om ändring av direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt och vissa punktskatter**

(2001/44/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 93 och 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och av följande skäl:

(1) Det nuvarande systemet för ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar enligt direktiv 76/308/EEG⁴, behöver ändras för att möta det hot som utvecklingen i fråga om bedrägerier utgör mot gemenskapens och medlemsstaternas ekonomiska intressen samt mot den inre marknaden.

(2) Inom ramen för den inre marknaden bör gemenskapens och nationella ekonomiska intressen, som i allt högre grad hotas av bedrägerier, skyddas så att konkurrenskraften och skatteneutraliteten på den inre marknaden säkerställs på ett bättre sätt.

(3) För att bättre skydda medlemsstaternas ekonomiska intressen och den inre marknads neutralitet bör tillämpningsområdet för det ömsesidiga bistånd som fastställs i direktiv 76/308/EEG utvidgas till att omfatta fordringar avseende vissa skatter på inkomst och förmögenhet samt viss beskattning av försäkringspremier.

(4) För att möjliggöra en mer ändamålsenlig och effektiv indrivning av fordringar för vilka en begäran om indrivning har framställts, bör i princip det dokument som medger att fordringen verkställs behandlas som ett inhemskt dokument i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

(5) Utnyttjandet av ömsesidigt bistånd för indrivning får endast i undantagsfall grundas på ekonomiska fördelar eller intressen i de erhållna resultaten, men medlemsstaterna bör kunna enas om reglerna för återbetalning när indrivningen ger upphov till ett specifikt problem.

(6) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁵.

¹ EGT C 269, 28.8.1998, s. 16 och EGT C 179, 24.6.1999, s. 6.

² EGT C 150, 28.5.1999, s. 621 och yttrandet avgett den 16 maj 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

³ EGT C 101, 12.4.1999, s. 26.

⁴ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁵ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 76/308/EEG ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande: ”Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder”.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Detta direktiv skall gälla för alla fordringar som avser

a) återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel eller delvis finansiering av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, inklusive de belopp som skall uppbäras i samband med dessa åtgärder,

b) avgifter och liknande pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker,

c) importtullar,

d) exporttullar,

e) mervärdesskatt,

f) punktskatter på:

– tobaksvaror,

– alkohol och alkoholhaltiga drycker,

– mineraloljor,

g) skatter på inkomst och förmögenhet,

h) beskattning av försäkringspremier,

i) räntor, administrativa påföljder och böter, samt kostnader som härrör från de fordringar som anges i a-h, med undantag för straffrättsliga sanktioner enligt gällande lagstiftning i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.”

3. I artikel 3 skall följande strecksatser läggas till:

”– *importtullar*: tullar och avgifter med motsvarande verkan på importen; jordbruksavgifter och andra importavgifter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna eller de särskilda arrangemang som gäller för vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter,

– *exporttullar*: tullar och avgifter med motsvarande verkan på exporten; jordbruksavgifter och andra exportavgifter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna eller de särskilda arrangemang som gäller för vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter,

– *skatter på inkomst och förmögenhet*: de skatter som räknas upp i artikel 1.3 i rådets direktiv 77/799/EEG(*), med beaktande av bestämmelserna i artikel 1.4 i samma direktiv,

– beskattning av försäkringspremier

i Österrike:	i) Versicherungssteuer
ii) Feuerschutzsteuer
i Belgien:	i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
i Tyskland:	i) Versicherungssteuer
ii) Feuerschutzsteuer
i Danmark:	i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
i Spanien:	Impuesto sobre la prima de seguros
i Grekland:	i) Φόρος κύκλου εργασιών
ii) Τέλη Χαρτοσήμου
i Frankrike:	Taxe sur les conventions d'assurances
i Finland:	i) Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
i Italien:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 n° 1216
i Irland:	Levy on insurance premiums
i Luxemburg:	i) Impôt sur les assurances
ii) Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
i Nederländerna:	Assurantiebelasting
i Portugal:	Imposto de selo sobre os prémios de seguros
i Sverige:	Ingen
i Förenade kungariket:	Insurance Premium Tax (IPT).

Detta direktiv skall även tillämpas på fordringar som avser identiska eller liknande skatter som läggs till eller ersätter de skatter på försäkringspremier som avses i fjärde strecksatsen. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall meddela varandra samt kommissionen datum för dessa skatters ikraftträdande.

(* Rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningsens område (EGT L 336, 27.12.1977, s. 15).”

4. I artikel 4.2 skall orden ”namn och adress” ersättas med orden ”namn, adress och andra för identifiering relevanta uppgifter som den sökande myndigheten normalt har tillgång till”.

5. I artikel 5.2 skall orden ”namn och adress” ersättas med orden ”namn, adress och andra för identifiering relevanta uppgifter som den sökande myndigheten normalt har tillgång till”.

6. Artiklarna 7, 8, 9 och 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. En begäran om indrivning av en fordran som den sökande myndigheten riktar till den anmodade myndigheten skall åtföljas av en officiell eller bestyrkt kopia av det dokument som gör det möjligt att verkställa indrivningen och som har utfärdats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte samt, i förekommande fall, av andra dokument i original eller bestyrkt kopia som behövs för indrivningen.

2. Den sökande myndigheten får endast begära indrivning

a) om fordringsanspråken och/eller det dokument som medger verkställighet inte bestrids i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, utom i fall då artikel 12.2 andra stycket tillämpas,

b) om den sökande myndigheten i den medlemsstat där den har sitt säte har tillämpat de lämpliga indrivningsförfaranden som myndigheten har tillgång till på grundval av det dokument som avses i punkt 1 och om de vidtagna åtgärderna inte kommer att leda till full betalning av fordran.

3. I en begäran om indrivning skall anges

a) namn och adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den berörda personen och/eller tredje man som innehar dennes tillgångar,

b) namn, adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den sökande myndigheten,

c) det dokument som medger verkställighet utfärdat i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte,

d) fordrans art och belopp, inbegripet kapitalfordran, upplupen ränta och andra straffavgifter, böter och kostnader, angivet i valutorna i de medlemsstater där de båda myndigheterna har sitt säte,

e) datum för den sökande och/eller den anmodade myndighetens delgivning av dokumentet hos mottagaren,

f) datum från och med vilket samt under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande lagar i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte,

g) alla övriga relevanta upplysningar.

4. Begäran om indrivning skall vidare innehålla ett uttalande från den sökande myndigheten som bekräftar att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

5. Så snart den sökande myndigheten erhåller några tillämpliga upplysningar om det ärende som ligger till grund för begäran om indrivning skall den vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Artikel 8

1. Det dokument som medger verkställighet av fordran skall direkt erkännas och automatiskt behandlas som ett dokument som medger verkställighet av fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får det dokument som medger verkställighet av fordran vid behov och i enlighet med de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte godtas som, erkännas som, kompletteras eller ersätts med ett dokument som medger verkställighet på den medlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna skall vinnlägga sig om att inom tre månader från den tidpunkt då begäran om indrivning mottogs avsluta sådant godtagande, erkännande, komplettering eller ersättning, utom i de fall då det tredje stycket skall tillämpas. Dessa förfaranden får inte vägras om det dokument som medger verkställighet är korrekt utformat. Den anmodade myndigheten skall informera den sökande myndigheten om grunderna till att tremånadersperioden överskrids.

Om någon av dessa formaliteter skulle ge upphov till ett ifrågasättande av fordran och/eller det dokument som medger verkställighet av fordran och som utfärdats av den ansökande myndigheten, skall artikel 12 tillämpas.

Artikel 9

1. Fordringar skall drivas in i valutan för den medlemsstat i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte. Den anmodade myndigheten skall till den sökande myndigheten överföra hela det fordringsbelopp som den har drivit in.

2. Den anmodade myndigheten får, om gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den har sitt säte så medger och efter samråd med den sökande myndigheten bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. All ränta som påförs av den anmodade myndigheten med anledning av sådan betalningsfrist skall även överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

Från och med den tidpunkt då det dokument som medger verkställighet av fordran direkt erkändes eller godtogs, erkändes, kompletterades eller ersattes enligt artikel 8 kommer ränta att påförs vid dröjsmål med betalningen enligt de lagar och andra författningar samt administrativ praxis som gäller i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte och skall också överföras till den medlemsstat där den ansökande myndigheten har sitt säte.

Artikel 10

Utän hinder av vad som sägs i artikel 6.2 har de fordringar som skall indrivas inte nödvändigtvis samma förmånsrätt som liknande fordringar som

har uppstått i den medlemsstat i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte.”

7. Artikel 12.2 ändras på följande sätt:

a) Följande skall läggas till den första meningen: ”, såvida inte den sökande myndigheten begär något annat enligt andra stycket.”

b) Följande stycke skall läggas till:

”Utan hinder av vad som sägs i punkt 2 första stycket får den sökande myndigheten i enlighet med gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den har sitt säte begära av den anmodade myndigheten att driva in en fordran som bestrids så länge lagar och andra författningar samt administrativ praxis, vilka gäller i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, tillåter en sådan åtgärd. Om saken senare avgörs till gäldenärens fördel, skall den sökande myndigheten ansvara för återbetalningen av hela det indrivna beloppet och eventuell upplupen ersättning enligt gällande lagar och andra författningar i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.”

8. Artikel 14 första stycket skall ersättas av följande:

”Den anmodade myndigheten skall inte vara skyldig

a) att bevilja de bistånd som avses i artiklarna 6-13 om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle förorsaka allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den medlemsstat där denna myndighet har sitt säte så länge gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte tillåter en sådan åtgärd för liknande nationella fordringar,

b) att bevilja de bistånd som avses i artiklarna 4-13 om den inledande framställningen enligt artiklarna 4, 5 eller 6 avser fordringar som är äldre än fem år räknat från den tidpunkt då det dokument som medger verkställighet av fordran upprättades i enlighet med gällande lagar och andra författningar eller administrativ praxis i den medlemsstat där den ansökande myndigheten har sitt säte till tidpunkten för framställningen. I de fall då fordran eller dokumentet bestrids, skall tidsfristen inledas vid den tidpunkt då den ansökande staten fastställer att fordran eller det dokument som medger verkställighet inte längre kan bestridas.”

9. I artikel 17 skall orden ”tillämpliga dokument” ersättas med orden ”det dokument som medger verkställighet och andra tillämpliga dokument”.

10. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. Den anmodade myndigheten skall från den berörda personen driva in och behålla alla de kostnader som är förknippade med indrivningen som den åsamkats, enligt lagar och andra författningar som gäller för liknande fordringar i den medlemsstat där myndigheten har sitt säte.

2. Medlemsstaterna skall ömsesidigt avstå från all ersättning av de kostnader som uppstått genom det ömsesidiga bistånd de ger varandra vid tillämpning av detta direktiv.

3. När indrivning innebär ett särskilt problem, handlar om mycket stora kostnader eller berör kampen mot den organiserade brottsligheten, får den ansökande och den anmodade myndigheten överenskomma om en ordning för ersättning anpassad till det enskilda fallet.

4. Den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte skall förbli betalningsskyldig gentemot den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte för alla kostnader eller förluster som uppstår på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordringens riktighet eller giltigheten av det dokument som utfärdats av den sökande myndigheten.”

11. Artikel 20 skall ersättas med följande:

”Artikel 20

1. Kommissionen skall biträdas av en indrivningskommitté (nedan kallad kommittén) som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.”

12. Artikel 22 skall ersättas med följande:

”Artikel 22

Närmare föreskrifter för tillämpningen av artiklarna 4.2 och 4.4, 5.2 och 5.3, artiklarna 7, 8, 9 och 11, artikel 12.1 och 12.2, artikel 14, artikel 18.3 och artikel 25, samt för bestämmande av de medel som kan användas för att överföra meddelanden mellan myndigheterna samt om omräkning, överföring av indrivna belopp och fastställande av ett minimibelopp för fordringar för vilka bistånd får begäras, skall antas enligt det förfarande som anges i artikel 20.2.”

13. I artikel 25 skall följande stycke läggas till:

”Varje medlemsstat skall årligen underrätta kommissionen om hur många framställningar om upplysningar, delgivning och indrivning som den sänt och mottagit varje år, de berörda fordringsbeloppen och de indrivna beloppen. Kommissionen skall vartannat år till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om användningen av dessa arrangemang och om de resultat som uppnåtts.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002. De skall genast underrätta kommissionen om dessa.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de antagna nationella bestämmelserna.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Göteborg den 15 juni 2001.

På rådets vägnar

B. RINGHOLM
Ordförande